

OBRAZY Z ADAPTAČNÍHO KURZU

Bádání na židovském hřbitově

Hned první den odpoledne jsme se vydali na procházku na okraj města. Na stromech podél silničky jsme našli poslední špendlíky, které jsme hned ochutnali. Polní cesta nás zavedla mezi kukuřičnými poli až k lesíku s židovským hřbitovem. Byl malý, mezi stromy se krčilo nemnoho náhrobků s židovskými nápisy. S pomocí informační tabule se nám podařilo vyplnit pracovní list, který jsme dostali od pana učitele.

Bazén aneb Cesty tam a zase zpátky

Každý večer jsme pořádali výpravu do bazénu. Po dobré večeři jsme spořádaně maširovali přes město ke sportovnímu areálu. Zde jsme si užívali na klouzačce, předváděli nejrůznější skoky do vody, sprchovali se pod "hříbkem" a nahřívali se v parní lázni. Do školy jsme šli už za tmy. Naštěstí jsme se mohli ještě u bazénu posilnit horkou čokoládou, jinak bychom asi už nedošli!

Hrad Lipnice

V krásném úterním dni jsme se vydali na blízký hrad Lipnice. Nejprve jsme navštívili stinná jezera, v jejichž tmavých hladinách se zrcadlila obloha a někdy i my, když jsme různými klacky měřili hlubinu. V kiosku u cesty jsme se posilnili, takže jsme prohlídku hradu zvládli s přehledem. A že to byla nějaká prohlídka: těch místností, schodů, věží a sklepení! Komín, kde je možné spatřit neobvyklé věci, hluboká studna, středověké toalety (poněkud větrné) a hlavně – na nádvoří jsme mohli sledovat dramatické provedení pověsti o zazděné hradní paní.

Havlíčkův Brod deštivý

Ve středečním deštivém odpoledni jsme se vydali na prohlídku města. Na náměstí jsme měli rozchod. Několik politicky aktivních jedinců ihned navštívilo místní papírnictví, kde zakoupili českou a ukrajinskou vlajku. Tyto ne zcela malé vlajky doprovázely naši skupinu až do konce kurzu. Ostatní nakupovali suvenýry, mlsání, pleťové masky a jiné nezbytnosti – zkrátka každý podle svého vkusu a kapsy.

Nečekaná návštěva hrobky faraonů

Hlavním bodem programu deštivého odpoledne v centru města byla návštěva městského muzea. Nestačili jsme se divit, co všechno jsme viděli v expozici věnované historii místní nemocnice. Tolik orgánů ve formaldehydu! Tolik strašlivě vypadajících lékařských nástrojů z dávných dob! Snažili jsme si zapamatovat něco o Karlu Havlíčkovi, ale skoro se to nedalo. Alespoň jsme si vzali staré noviny. Když jsme si je přečetli, složili jsme si z nich večerníčkovské čepice, ve kterých jsme chodili všude. Ovšem nejlepší byla faraonská hrobka, do které jsme sestoupili po úzkých schodech vedoucích do hlubin pod muzeem. V hrobce se ve výklencích zjevovaly mumie lidské i zvířecí, skarabové, sošky a vázy. Stěny zdobily záhadné nápisy, samý hieroglyf. Ti nejodvážnější se vydali do zcela temné chodbičky, na jejímž konci se nacházelo
***** (cenzurováno, přísně tajné)

Strašidelný večer

Poslední večer jsme po plavání došli ke školní zahradě a čekali jsme, že nám pan učitel jako obvykle přijde otevřít branku. Přišel ale strašlivý pán, který se pohyboval velmi zvláště, ale nebezpečně mrštně. Školní zahrada, jindy přívětivá, najednou vypadala zlověstně. Cestu osvětlovaly jen svíce, které vrhaly své slabé světlo na strašlivé výjevy a varovné nápisy. Statečné dvojice se vydávaly na cestu zjistit, proč stále další a další spolužáci mizejí mezi stromy. Ozývaly se jen skřeky a mučivá hra na ukulele....